

KØBENHAVNS BYRET KENDELSE

afsagt den 18. august 2020

Sag BS-27366/2020-KBH

Person A
(advokat Claus Kenneth Lund)

og
Person B (advokat Claus
Kenneth Lund)

og
Person C (advokat Claus
Kenneth Lund) mod
Forsikringselskabet A u/likvidation v/likvidator, advokat Boris
K. Frederiksen
(advokat Cathrine W. Zittan)

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 7. juli 2020, drejer sig om forbud mod afholdelse af valg til delegeretforsamling i et forsikringselskabet under likvidation.

Sagsøgerne, Person A, Person B og Person C har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Forsikringselskabet A u/likvidation v/likvidator, advokat Boris K. Frederiksen, tilpligtes midlertidigt at undlade at foretage valg af delegerede i sagsøgte.

Sagsøgte har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Sagsfremstilling

Den 27. september 2010 meddelte Finanstilsynet bestyrelsen og direktionen for Forsikringselskabet A, nu under likvidation (herefter Forsikringselskabet A), påbud om at bringe Forsikringselskabet As vedtægter i overensstemmelse med lov om finansiel virksomhed (FIL) § 111, stk. 2. Følgende fremgår af afgørelsen:

”Finanstilsynet finder det i strid med bestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 111, stk. 2, at medlemmer i Forsikringselskabet A ifølge selskabets vedtægter ikke vælger de delegerede, der udgør selskabets generalforsamling.

Herved afskæres medlemmernes indflydelse på selskabets bestemmende organer, hvilket ikke er i overensstemmelse med delegeret- ordningens formål. De delegerede vælges således af de siddende delegerede, som tidligere er udpeget til hvervet på baggrund af en indstilling fra bestyrelsen, hvorved medlemmerne reelt er sat uden for indflydelse.”

Den 16. december 2010 meddelte Finanstilsynet endvidere de samme påbud om at afholde nyvalg blandt Forsikringselskabet As medlemmer til selskabets delegeretforsamling. Bestyrelsen fik frist til den 16. marts 2011 til at dokumentere opfyldelsen af begge påbud.

Den 15. februar 2011 blev der afholdt valg til delegerede. Advokat Steen Jensen var i den forbindelse valgformand. Op til valget blev der tegnet 120 tillægfsforsikringer. Disse nye medlemmers deltagelse i valget har senere givet anledning til en række tvistigheder.

Advokat Anders Rynkebjerg, der havde repræsenteret 70 medlemmer ved valget, fremsatte indsigelse til Erhvervsstyrelsen over for valgbehandlingen, herunder over for antallet af nyttegninger. Den 12. december 2011 afviste styrelsen indsigelsen, idet man ikke kunne konstatere forhold, der var omfattet af styrelsens kompetence.

Af Forsikringselskabet As vedtægter pr. 10. september 2012 fremgår følgende:

”I. Almindelige bestemmelser

[..]

§ 3.

Medlemmer af selskabet er dets forsikringstagere.

[..]

II. Selskabets organer og ledelse

§ 6.

De delegerede udgør generalforsamlingen og er selskabets øverste myndighed. Generalforsamlingen består af mindst 10 og maksimalt 15 delegerede efter generalforsamlingens beslutning.

De delegerede vælges i henhold til § 7.

[..]

Ekstraordinær generalforsamling kan indkaldes af bestyrelsen og skal indkaldes, når én delegeret eller revisor skriftligt begærer det med angivelse af forhandlingsemne. Indkaldelsen skal ske inden 14 dage efter begæringens modtagelse.

[..]

§ 7.

De delegerede vælges for 4 år. Genvalg kan finde sted.

Valget afholdes i januar kvartal med henblik på tiltrædelse på den ordinære generalforsamling samme år.

[..]

De delegerede vælges af de medlemmer, der bor eller har genstande forsikret inden for selskabets geografiske virkeområde på tidspunktet for udsendelsen af meddelelse om valget. Hvert medlem har 1 stemme.

[..]

Valgbar som delegeret er alle medlemmer. En delegeret skal udtræde, hvis betingelserne for valgbarhed i lov eller vedtægter ikke læn- gere er opfyldt.

Valg af delegerede ledes af en valgformand, der udpeges af bestyrelsen. Valgformanden må ikke være foreslået som kandidat.

[..]

IV. Selskabets ophør

§ 14.

Opløsning af selskabet eller sammenslutning (fusion) med andet selskab kan kun finde sted, når mindst 2/3 af de mødte delegerede har vedtaget dette på en generalforsamling. Ved beslutning om selskabets opløsning skal mindst 2/3 af de delegerede være fremmødt, jf. § 8.

Den i tilfælde af opløsning da tilstedeværende formue kan anbringes i en fond (erhvervsdrivende eller ikke-erhvervsdrivende), der anvendes til velgørende formål eller fordeles blandt medlemmerne i forhold til den i sidste regnskabsår før opløsningen indbetalte

præmie, dog kun til dem, der har været medlem i de sidste 10 år, alt efter generalforsamlingens beslutning.”

Den 24. oktober 2013 anmeldte Finanstilsynet Forsikringsselskabet A til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) for overtrædelse af straffelovens § 304, stk. 1. Af anmeldelsen fremgår:

”8. Finanstilsynets vurdering

Det er Finanstilsynets vurdering, at den siddende ledelse af selskabet ved valgets afholdelse og ved de efterfølgende beslutninger truffet på selskabets generalforsamlinger, har overtrådt straffelovens § 304, stk. 1, ved at tegne 120 nye medlemmer, for at sikre sig råderetten over selskabets formue.

Som anført i ovenstående var der ifølge valgformanden 245 stemmeberettigede medlemmer af selskabet, hvoraf 207 rekvirerede stemmer til valget og havde 15 stemmer hver. Det er uvist hvor mange af de nye medlemmer, der rekvirerede stemmer til valget, men denne medlemsgruppes stemmeandel udgjorde ca. 50 % af alle stemmeberettigede medlemmer. Samtidigt var der 7 nye medlemmer blandt de opstillede kandidater, som alle blev valgt som delegeret. Det kan derfor ikke afvises, at udfaldet af valget ville have været anderledes, hvis der ikke var blevet tegnet 120 nye medlemmer i perioden 8. oktober 2010 til 30. december 2010.

De 120 nye medlemmer havde ikke en egeninteresse i at tegne forsikringerne, idet de allerede havde forsikringsdækning. Den måde præmieindbetalingerne er foretaget på, sammenholdt med beløbet på gavekortene og at forsikringsdækningerne var overflødige, kunne tyde på at formålet med tegningen var at skaffe tilstrækkeligt med stemmer, så den siddende bestyrelse kunne afskære en stor gruppe af medlemmer fra indflydelse og dermed sikre sin egen interesse.

Det er Finanstilsynets vurdering, at den ovenstående gennemgang af sagens faktiske forløb i årene før og efter valget vidner, ud fra en samlet vurdering af hændelsesforløbet, om en klar hensigt blandt selskabets ledelse, om at udelukke medlemmer fra indflydelse for derefter at sikre sig råderetten over selskabets formue ved at afvikle forsikringsselskabet og oprette en fond, som vil kunne gavne fondens bestyrelse og direktion økonomisk. Bestyrelsen har således gennem årene ved ændring af Forsikringsselskabet As vedtægter og opsigelse af medlemmer indskrænket andelen af medlemmernes

indflydelse og deres andel af selskabets formue i tilfælde af Brandkassens opløsning.

Endvidere har den siddende ledelse af selskabet ved beslutningen om at oprette en erhvervsdrivende fond sikret sig, at det kun er de valgte delegerede, bestyrelsen, og direktionen af selskabet, der får del af Forsikringsselskabet As formue og ikke de resterende medlemmer af selskabet, som selskabets vedtægter ellers tillader det ved udlodning af formuen.”

Den 4. december 2013 traf Finanstilsynet endvidere en række afgørelser i henhold til FIL § 64, stk. 2, nr. 4, hvorved bestyrelsesmedlemmerne Person D, Person E, Person B, Person F og Person G blev påbudt øjeblikkeligt at nedlægge deres hverv som medlemmer af bestyrelsen i Forsikringsselskabet A. I afgørelserne henviste Finanstilsynet til, at det var tilsynets vurdering, at de pågældende som bestyrelsesmedlemmer havde truffet en række beslutninger, som efter Finanstilsynets opfattelse ikke havde været egnet til at sikre en forsvarlig og hensigtsmæssig ledelse af selskabet, herunder ved at bestyrelsen i en længere periode ikke havde foranlediget, at der blev afholdt valg til selskabets delegeretforsamling i overensstemmelse med selskabets vedtægter. Finanstilsynet henviste endvidere til, at Forsikringsselskabet A i en kort periode i slutningen af 2010 og forud for afholdelse af valg til delegeretforsamling den 15. februar 2011 havde tegnet nye indboforsikringer med det resultat, at antallet af stemmeberettigede medlemmer næsten blev fordoblet:

”Finanstilsynet har i den forbindelse konstateret, at Forsikringsselskabet As præmieindtægter på de nytegnede indboforsikringer var af begrænset størrelse, at de nytegnede indboforsikringer udgjorde til-lægsforsikringer, som omfattede genstande, der i forvejen var dækket af en husstands almindelige indboforsikring, og at de pågældende forsikringer i en række tilfælde blev tegnet af flere personer i samme husstand. Finanstilsynet har endvidere konstateret, at der i en række tilfælde er nære relationer mellem de nye forsikringstagere og den ved valgets afholdelse siddende bestyrelse, selskabets direktør og de nyvalgte delegerede.

Ud af de i alt 15 delegerede, som blev valgt til Forsikringsselskabet As delegeretordning den 15. februar 2010, var 7 af de delegerede nye forsikringstagere, 5 af de delegerede var på valgtidspunktet medlemmer af bestyrelsen, og 2 af de delegerede var på valgtidspunktet bestyrelsessuppleanter og nære slægtninge til på valgtidspunktet siddende bestyrelsesmedlemmer.

[..]

Forsikringselskabet As bestyrelse påtænker nu at afvikle Forsikringselskabet A og anbringe selskabets formue i en erhvervsdrivende fond. I den forbindelse har Finanstilsynet konstateret, at det er hensigten, at fondens første bestyrelse vælges af Forsikringselskabet As delegerede, og at fondens bestyrelse herefter selv vælger nye medlemmer til bestyrelsen. Finanstilsynet har endvidere konstateret, at det er hensigten, at fondens bestyrelse selv fastsætter sit vederlag.

Anbringelsen af selskabets formue i en erhvervsdrivende fond med det fremsendte udkast til vedtægter har efter Finanstilsynets opfattelse den virkning, at den siddende delegeretordning i Forsikringselskabet A (dvs. de delegerede, som blev valgt den 15. februar 2011), herunder medlemmerne af bestyrelsen, bevarer kontrollen med selskabets formue, efter at formuen er overført til den erhvervsdrivende fond.

Det er Finanstilsynets vurdering, at de ovennævnte tiltag samlet set er egnet til at sikre de siddende delegerede, herunder bestyrelsen, fremtidig råderet over Forsikringselskabet As formue, og at dette har været hensigten med de nævnte tiltag. Det er derfor Finanstilsynets vurdering, at bestyrelsen i Forsikringselskabet A har varetaget andre interesser end selskabets i forbindelse med udførelsen af bestyrelsesarbejdet, nemlig bestyrelsens egne interesser, og at ledelsen af Forsikringselskabet A derfor ikke er foregået på betryggende vis."

Den 6. december 2013 afholdtes ekstraordinær generalforsamling i Forsikringselskabet A- sen. Det fremgår af referatet, at det enstemmigt vedtoges at opsiges selskabets forsikringsportefølje, at stifte en erhvervsdrivende fond, "Lagonis Fonden", at indlede likvidation og at udlodde likvidationsprovenuet til den nævnte fond, subsidiært til Forsikringselskabet As medlemmer efter vedtægternes § 14, stk. 2.

Forsikringselskabet A trådte herefter i likvidation ved likvidatorerne, advokat Steen Jensen og advokat Boris Frederiksen, sidstnævnte efter udpegning af Finanstilsynet.

Den 19. januar 2015 skrev sagsøgeren Person B følgende til likvidatorerne:

"3. Afstemning blandt medlemmerne.

Jeg foreslår, at der afholdes en skriftlig afstemning blandt de ca. 230 medlemmer, der var i Forsikringselskabet A på tidspunktet for likvidationens beslutning. Medlemmerne skal ved denne afstemning tage stilling til, om Lagonis Fonden med den valgte bestyrelse (som valgt 6. december 2013) skal stiftes og likvidationsprovenuet udloddes til Lagonis

Fonden, eller om der alternativt skal ske udlodning til medlemmerne af selskabets formue efter de på tidspunktet for likvidationsbeslutningen (6. december 2013) gældende vedtægter.

Afstemningen skal foregå skriftligt ved udsendelse af stemmeseddel (forsynet med unikt ikke fortløbende kontrolnummer på hver stemmeseddel) samt frankeret svarkuvert til hvert enkelt medlem. Svarkuverterne stiles til en af likvidatorerne valgt valgformand. Alle ca. 230 medlemmer, der var i Forsikringsselskabet Aden 6. december 2013, er stemmeberettigede. Der skal alene stemmes om de to ovennævnte alternativer. Afstemningen skal afholdes hurtigst muligt og senest inden likvidationens afslutning, således at afviklingen ikke forsinkes. Likvidatorerne skal loyalt arbejde for at gennemføre afstemningen, samt den beslutning, der bliver resultatet af afstemningen."

Likvidatorerne indkaldte herefter til ekstraordinær generalforsamling den 26. februar 2015, der imidlertid efterfølgende blev aflyst. Af cirkulæreskrivelse af 2. marts 2015 til Forsikringsselskabet As medlemmer fremgår:

"Der blev tillige redegjort for, at likvidatorerne på baggrund af de oplysninger der kort forud for generalforsamlingens planlagte afholdelse er modtaget fra [SØIK] om stemmeafgivelsen i forbindelse med valghandlingen i 2011, på det foreliggende grundlag har vurderet det som sandsynliggjort, at valghandlingen i februar 2011 kan anses for at være ugyldig. Dette medfører risiko for, at den siddende delegeretforsamling ikke kan anses for at være gyldigt valgt.

Baseret på ovenstående meddelte likvidatorerne de fremmødte delegerede, at disse efter likvidatorernes opfattelse ikke kan træffe beslutninger vedrørende Forsikringsselskabet As forhold på nuværende tidspunkt.

Likvidatorerne har ved henvendelse til SØIK i februar 2015 fået oplyst, at SØIK senest den 1. april 2015 vil have taget stilling til, om der i sagen vil blive rejst tiltale og udfærdiget anklageskrift i anledning af valghandlingen i februar måned 2011.

På den baggrund meddelte likvidatorerne de fremmødte delegerede, at generalforsamlingen ikke kunne gennemføres, men at likvidatorerne i overensstemmelse med vedtægterne vil gennemføre valg af en ny delegeretforsamling."

Efterfølgende iværksattes valg til ny delegeretforsamlingen som varslet. Den 26. marts 2015 protesterede advokat Claus Kenneth Lund, der netop var indtrådt i

sagen, mod det påtænkte valg. Der henvises blandt andet til, at alle forsikringstagerne var opsagt, hvorfor der ikke var nogen stemmeberettigede. Den 27. marts 2015 rettede likvidator Boris Frederiksen henvendelse til Finanstilsynet med anmodning om suspension af Forsikringsselskabet As vedtægter. Der henvises her blandt andet til oplysningerne modtaget fra SØIK. Endvidere anførtes følgende:

”Den primære baggrund for at likvidatorerne anser den siddende delegeretforsamling for ugyldig valgt er, at stemmeafgivelsen ved generalforsamlingen i februar 2011, hvor delegeretforsamlingen blev valgt, med høj grad af sandsynlighed må antages at være blevet manipuleret. Denne antagelse baserer sig på, at der blev tegnet 120 nye såkaldte "tillæggsforsikringer" umiddelbart op til valget, som var motiveret af det forestående valg og et ønske fra den siddende delegeretforsamling om at opnå indflydelse på valghandlingens resultat til dennes fordel og derved bevare indflydelsen i selskabet, og at et antal af de afgivne stemmer ikke er udtryk for de af forsikringstagerne reelt afgivne stemmer.

[..]

En suspension af selskabets vedtægter eller dele heraf vil endvidere muliggøre, at der med straffesagen eller alternativt ved anden retlig afklaring kan kastes nærmere lys over forløbet og omstændighederne omkring tegningen af de 120 "nye" - og nu 88 tilbageværende

- medlemmer og dermed disse forsikringstageres adgang til at øge medlemsindflydelse. Dette kan - og vil ske - ved likvidatorernes sagsanlæg på vegne af Forsikringsselskabet A mod udvalgte forsikringstagerne blandt de tilbageværende 88 "nye" forsikringstagerne.”

Den 1. april 2015 suspendede Finanstilsynet Forsikringsselskabet As

vedtægter: ”**Finanstilsynets vurdering**

[..]

Med henblik på at sikre, at der af den siddende delegeretforsamling, eller kommende delegeretforsamling ikke træffes beslutninger, som kan vise sig at være irreversible, træffer Finanstilsynet afgørelse i medfør af § 232, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed, om at suspendere Forsikringsselskabet As vedtægter, indtil der er opnået tilstrækkelig afklaring om gyldigheden af valghandlingen til delegeretforsamlingen i 2011. En sådan afklaring kan f.eks. foreligge, når gennemførelsen af valghandlingen er tilstrækkeligt belyst, eller at der i fællesskab mellem likvidatorerne og forsikringstagerne opnås enighed om den endelige likvidation.”

Den 7. maj 2015 skrev likvidatorerne ud til de 120 nye forsikringstagerne, idet det anførtes, at likvidatorerne var af den opfattelse, at forsikringsaftalerne mellem

de nye forsikringstagere og Forsikringsselskabet A var proformaaftaler, og at de derfor ikke havde opnået medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet A. Likvidatorerne bad de nye forsikringstagere om at svare på, om de kunne tiltræde vurderingen.

Den 22. juni 2015 besluttede SØIK at opgive sigtelsen mod bestyrelsesmedlemmer og delegerede i Forsikringsselskabet A. SØIK henviste herved blandt andet til, at der var indtrådt forældelse for så vidt, angår mulig overtrædelse af straffelovens

§ 304 på tidspunktet for sagens anmeldelse til SØIK. For så vidt angår mulig overtrædelse af straffelovens § 171 henvistes blandt andet til, at efterforskningen ikke havde frembragt tilstrækkelige beviser til, at en domstol ville finde de pågældende skyldige i dokumentfalsk.

Den 2. november 2015 opretholdt Finanstilsynet suspensionen af Forsikringsselskabet As vedtægter:

”Konklusion

[..]

Finanstilsynet finder, at suspensionen af vedtægterne bør opretholdes, indtil der er opnået klarhed over hvilke forsikringstagere, der har medlemsrettigheder. En sådan afklaring vurderes at foreligge, når de af likvidator anlagte retssager er afsluttede ved domstolene.”

De af de nye forsikringstagere, der ikke kunne tiltræde likvidatorernes opfattelse af, at de ikke havde medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet A, blev sagsøgt med anerkendelsespåstand herom. Af stævning af 11. december 2015 til Retten Holbæk fremgår, at påstanden over for hver af de nye forsikringstagere var sålydende:

”Påstand I:

[NN] tilpligtes at anerkende, at den mellem [NN] og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. [xx] er ugyldig, og at [NN] således hverken har opnået eller kan opnå medlemsrettigheder i Forsikringsselskabet A(nu i likvidation) på grundlag af, eller i øvrigt støtte ret på, forsikringsaftale med police nr. [xx].”

Sagerne blev senere samlet ved Retten i Roskilde. Advokat Claus Kenneth Lund anførte i duplik i sagen blandt andet:

”Som analyseret i svarskrift/summarisk svarskrift er stævningspåstandene ens over for samtlige sagsøgte og 4-ledet - eller om man vil 4 enkeltstående -

- ugyldighed af forsikringspolice og

- ikke tidligere rettigheder og
- ikke fremtidige rettigheder og
- ikke øvrigt støtte ret på forsikringspolice

Med en klassisk juridisk baggrund ville en advokat for sagsøger blot have nedlagt påstand om ugyldighed ex tunc (mod tilbagebetaling af forsikringspræmier)."

Advokat Steen Jensen fratrådte efter det oplyste som likvidator i maj 2017.

Af Retten i Roskildes dom af 14. juni 2017 fremgår blandt andet:

"[NN] tilpligtes at anerkende principalt, at den mellem [NN] og sagsøger indgåede forsikringsaftale med police nr. [xx] er ugyldig, og subsidiært, at [NN] ikke har medlemsrettigheder i Forsikrings-selskabet A(nu i likvidation) på grundlag af forsikringsaftale med police nr. [xx].

[..]

Advokat Boris Frederiksen har forklaret [..]

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i en afgørelse af 19. december 2013 registreret beslutningen om likvidation, men ikke beslutningen om at stifte en fond. En stiftelse af en fond forudsætter, at kapitalejerne giver endeligt afkald på kapitalen, og at der afholdes en generalforsamling, som gyldigt beslutter det. Ingen af delene var opfyldt her. Uanset om kapitalen indskydes i en fond eller udloddes, skal der afholdes en ny generalforsamling, hvor en af delene bliver besluttet. Han ved ikke, om fondsstiftelsen var anmeldt. De overvejede ikke at genanmelde den.

[..]

Forevist vedtægterne for Forsikrings-selskabet A, ekstrakten, side 305, spurgte advokat Claus Kenneth Lund, om § 14 ikke kunne have været ændret således, at likvidatorerne blot konstaterede, at fonden ikke kunne stiftes og så have udloddet midlerne. Parten svarede, at likvidatorerne ville være sikre på, at det var et gyldigt organ, der besluttede, hvem der skulle have andel i Forsikrings-selskabet As formue. Der vil, når retssagen er slut, skulle være en dialog med alle tilbageværende stemmeberettigede forsikringstagere, der skal tage stilling til, om der skal stiftes en fond, eller om formuen skal udloddes. Når retssagen er afsluttet, er der ikke længere grund til en suspension af vedtægterne, og så vil der kunne afholdes valg igen.

[..]

Retten's begrundelse og afgørelse

[..]

Ugyldighed

[..]

Det følger af selskabslovens § 127, stk. 1, 1. pkt., at medlemmerne af kapitalselskabets ledelse ikke må disponere således, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapitalselskabers bekostning.

Efter lov om finansiel virksomhed § 111 skal medlemmer af gensidige forsikringsselskaber endvidere have ret til at deltage i de beslutninger, der skal træffes for selskabet på en generalforsamling. Det kan dog efter bestemmelsens stk. 2 bestemmes, at beslutningskompetencen skal tilkomme en delegeretforsamling, men de delegerede skal være valgt af medlemmerne. Det er en naturlig forudsætning for bestemmelsen, at ethvert medlem skal have den andel af stemmerne, som vedtægterne foreskriver, og at ingen får hverken en mindre eller en større andel i stemmeafgivningen, end medlemmet efter vedtægterne er berettiget til.

Det forhold, at en handling ikke forfølges strafferetligt, har ikke den afledede konsekvens, at et ulovligt forhold dermed bliver civilretligt gyldigt, eller at der på anden måde kan støttes ret på et ulovligt forhold.

[..]

Efter forklaringerne fra likvidator advokat Steen Jensen, Person H, Person I og Person J lægger retten til grund, at der op til valget den 15. februar 2011 ikke var enighed om ledelsen og driften af Forsikringsselskabet Forsikringsselskabet A, og at forsikringstagerne var delt op i to fløje, hvoraf den ene fløj bestod af den siddende ledelse med bestyrelsesformand Person A i spidsen, mens den anden fløj under valget blev repræsenteret af advokat Anders Rynkebjerg.

I perioden op til valget tegnede Forsikringsselskabet A ledelse tillægsindboforsikringer med en forsikringssum på 100.000 kr. til en præmie på 100 kr. med 120 nye forsikringstagere. Tillægsforsikringerne blev navnlig formidlet af Person G, der i perioden efter afskedigelsen af selskabets tidligere direktør Person H havde fungeret som direktør, men som ikke var godkendt af Finanstilsynet. Derudover blev tillægsforsikringerne formidlet af bestyrelsesformand Person A og bestyrelsesmedlem Person E og til dels også af Person B samt Person D og Person K, hvoraf de to sidstnævnte ikke

var medlemmer af Forsikringselskabet A, men som begge tegnede en tillægsforsikring.

Efter forklaringerne kan det også lægges til grund, at de 120 forsikringstagere i altovervejende grad var familie eller venner til bestyrelsesformand Person A, bestyrelsesmedlem Person E, 1. suppleant Person B, Person G, Person D og Person K, der alle stillede op til valget som delegeret.

Det er omtvistet, hvornår tillægsforsikringsaftalerne blev indgået, men det kan i hvert fald lægges til grund, at forsikringspolicerne blev udstedt i perioden fra den 16. november til 30. december 2010 med ikrafttræden fra den 14. oktober til den 30. december 2010.

Hverken direktør Person L, bestyrelsesformand Person A eller Person G har afgivet forklaring under sagen, her- under om formålet med tegningen af tillægsforsikringerne og hvor- når tillægsforsikringerne blev tilbudt de sagsøgte.

Person H var fra 1991 til 2009 direktør i selskabet og den formelle ledelse af selskabet. Han var den, der tegnede forsikringer i den peri- ode. Han har derfor haft indgående kendskab til selskabets forhold og hvilke forsikringer, der blev tegnet. Person H har forklaret, at der ved hans tiltræden var flere små forsikringer med en årlig præmie på mellem 80 og 140 kr. Disse forsikringer blev enten omtegnet til større forsikringer eller opsagt. Derimod fik Person J og Person I på et tidspunkt adgang til at tegne nogle små forsikringer alene med det formål, at de to kunne fortsætte som delegerede ikke for at opfylde et egentligt forsikringsbehov og heller ikke for at give selskabet en fortjeneste. Tegning af forsikringer alene for at skaffe en person stemmeret og valgbarhed har dermed været i ledelsens tanker i hvert fald fra begyndelsen af dette årtusinde.

Person H har endvidere forklaret, at tillægsforsikringer ikke var en forsikringstype, der nogen sinde blev tilbudt, mens han havde med Forsikringselskabet A at gøre. Der er heller ikke ført dokumentbevis for, at der tidligere har været tegnet tillægsforsikringer. Person M har forklaret, at hun ikke var en del af selskabets ledelse og alene havde en funktion som sekretær med renskrivning af referater og lignende. Hendes forklaring om, at der også tidligere havde været tegnet tillægsforsikringer, tillægges derfor ikke betydning.

Efter Person Ms forklaring lægges det til grund, at det var hende, der lavede forsikringsbegæringsblanketten ud fra en skabelon fra Lokal Forsikring, og det var noget, hun "klippede og klistrede" sammen. Det lægges derfor til grund, at selskabet ikke tidligere havde haft en sådan blanket.

Forsikringsselskabet Forsikringsselskabet A tegning af 120 tillægsforsikringer indbragte alene selskabet en årlig præmieindtægt på 12.000 kr. På baggrund af forklaringerne lægges det til grund, at ingen af de sagsøgte forsikringstagere efterfølgende blev kontaktet af Forsikringsselskabet A med henblik på tegning af yderligere forsikringer i selskabet. Flere af de sagsøgte delte husstand, men tegnede alligevel hver sin tillægsforsikring, selvom tillægsforsikringen dækkede hele husstanden samtidig med, at tillægsforsikringen efter sin art og indhold var et tillæg til en eksisterende indboforsikring i et andet forsikringsselskab, uden dem, der tegnede tillægsforsikringerne, havde gjort sig klart, hvad de i forvejen var dækket for. Det er heller ikke godtgjort, at der er dækket skader omfattet af en af disse tillægsforsikringer.

Derfor er det ubetænkeligt at lægge til grund, at tillægsforsikringerne ikke kunne opfylde noget reelt forsikringsbehov for nogen forsikringstager. På samme måde er det sikkert, at tillægsforsikringerne henset til de timer, der skulle bruges til at tegne, oprette og administrere dem, ikke var forretningsmæssigt begrundet for selskabet.

Efter advokat Steen Jensens protokollat om valget den 15. februar 2011 var der 245 stemmeberettigede. Det omfattede de 120 tillægsforsikringer. 207 stemte til valget. Advokat Anders Rynkebjerg stemte i henhold til fuldmagt for 70 forsikringstagere og repræsenterede således - inden tegningen af de 120 nye forsikringstagere - flertallet af forsikringstagere i selskabet.

Alle de stemmesedler, advokat Steen Jensen har set, var påført 15 krydser bortset fra en, hvor der var 14 krydser. Nogle sagsøgte har forklaret, at de ikke husker, hvor mange krydser de satte, men at de stemte på nogle, de kendte, og at de ikke kendte 15 opstillede. De sagsøgte Person N, Person O, Person P, Person Q og Person R har forklaret, at de var sikre på, at de havde sat færre end 14 krydser. Efter forklaringen fra Person S viste de kriminaltekniske undersøgelser, at anmodninger om stemmesedler og flere stemmesedler havde ligget oven på hinanden, da krydserne blev sat.

Det er herefter bevist, at der blev snydt ved stemmeafgivningen til valget den 15. februar 2011. Snyderiet har haft et sådant omfang, at det har haft betydning for udfaldet af, hvem der blev valgt som delegerede.

Efter valget til delegeretforsamling den 15. februar 2011 og den efterfølgende afholdelse af generalforsamling den 10. marts 2011 blev Person A valgt som bestyrelsesformand, og Person B, Person E, Person G og Person F blev valgt som øvrige medlemmer af bestyrelsen. Person D og Person E blev valgt som 1. og 2. suppleant.

De 120 tillægfsforsikringer sikrede på den måde den siddende ledelse flertallet i delegeretforsamlingen, og de øvrige forsikringstagere blev derved frataget deres ret til på demokratisk vis at være med til at bestemme, hvem der skulle være delegerede og bestyrelse i selskabet.

Under disse omstændigheder har sagsøgeren godtgjort, at tegningen af 120 tillægfsforsikringer ikke var sagligt eller på anden måde forretningsmæssigt begrundet i hverken selskabets eller de sagsøges forhold, men at tegningen af tillægfsforsikringerne alene skete henblik på at påvirke resultatet af valget til delegeretforsamling for på den måde at bevare kontrollen over selskabets formue.

Ledelsens tegning af de 120 tillægfsforsikringer havde afgørende betydning for valget til delegeretforsamling den 15. februar 2011 og de efterfølgende beslutninger om at træde i likvidation samt udlodning af selskabets betydelige formue til en erhvervsdrivende fond, der var oprettet til dette formål. Denne disposition var åbenbart egnet til at skaffe visse forsikringsmedlemmer eller andre en utilbørlig fordel på bekostning af de øvrige forsikringsmedlemmer, jf. lov om finansiel virksomhed § 111, stk. 1, jf. selskabslovens § 127, stk. 1, 1. pkt. Ledelsens beslutninger om at tegne tillægfsforsikringerne - og dermed tillægfsforsikringsaftalerne - er derfor ugyldige.

Den omstændighed, at de sagsøgte har forklaret, at de var i god tro ved tegningen af tillægfsforsikringerne og ikke har været bekendt med den reelle begrundelse for tegningen af tillægfsforsikringen, kan under de anførte omstændigheder ikke føre til et andet resultat. Forsikringstagernes eventuelt manglende indsigt i, hvad der foregik, gør således hverken forsikringerne lovlige eller gyldige.

Derfor tages sagsøgerens principale påstand til følge.”

Dommen blev indbragt for Østre Landsret. Den 13. august 2019 skrev advokat Claus Kenneth Lund følgende i en e-mail til likvidator:

”Mine klienter har besluttet at hæve ankesagerne, [..]. Mine klienter - hvilket tillige vil sige nogle af kapitalejerne - har tillige besluttet, at der skulle rettes henvendelse til Dem med henblik på at finde en mindelig og hurtig afslutning på Forsikringsselskabet As likvidation og på de uoverensstemmelser, der har været i sagen og som formentlig fortsat er til stede.

Den primære årsag til at have hævet ankesagerne er, at ingen får nogen som helst fordel af at vinde sagen. De kan ikke bruge resultatet til noget som helst, lige så vel som byretsdommen er uden reelt indhold. Det er stadig komplet uforståeligt, at Roskilde Byret ikke afviste sagen på grund af den manglende retlige interesse, og at Østre Landsret ikke berammede særskilt procedure herom.

I lyset af at sagen hverken kan tjene til interesse for den ene eller for den anden part, skal jeg venligst opfordre Dem til at frafalde sagsomkostninger. De er selvfølgelig i Deres gode ret til at afkræve forsikringsselskabet rimelige sagsomkostninger, og derved går De ikke selv glip af nogen salærindtægt. Mine klienter er privatpersoner og skal afholde udgifterne af egen lomme.

Beslutningen om at hæve ankesagerne skal også ses i sammenhæng med den forgæves henvendelse, der har været dels til Finanstilsynet dels til Erhvervsstyrelsen. [..]

Set fra vores side fremtræder det utvetydigt, at uanset, hvad der gøres, får Kammeradvokaten altid medhold. Det er svært at kæmpe imod, selv om loven siger det modsatte

Udover at det vil tjene Dem til ære at frafalde sagsomkostninger, vil det samme være tilfældet, hvis vi kan opnå "borgfred".

Vi har følgende ønsker i den forbindelse

1. Udlodning af kapitalen i Forsikringsselskabet A skal ske i overensstemmelse med generalforsamlingsbeslutningen af 6. december 2013, idet bemærkes, at Fond A jo aldrig blev stiftet og heller ikke skal stiftes. Udlodning skal derfor ske til medlemmerne og

i overensstemmelse med vedtægterne. Der ønskes Deres bekræftelse på, at dette finder sted.

2. Alle forsikringstagere er som bekendt opsagt og seneste udløb har været 31.12.2014. Der er derfor ikke længere medlemmer i selskabet og hermed ingen, der har medlemsrettigheder. Også dette ønsker vi Deres bekræftelse på.
3. Vi ønsker, at der indkaldes til generalforsamling til valg af generalforsamlingslikvidator og til valg af revisor.
4. Som bekendt skal likvidatorhonoraret godkendes af generalforsamlingen. Det er givet, at der her vil være en meget stor uoverensstemmelse. De udskrevne honorarer fra Deres side kan ikke anerkendes. Vi er dog indstillet på at vise en vis grad af imødekommenhed, både i lyset af en samlet løsning og i lyset af, at selv en retssag om salæret vil kunne vise sig at være langvarig."

Den 29. juni 2020 ophævede Finanstilsynet suspensionen af vedtægterne i Forsikringsselskabet A:

"Finanstilsynets vurdering

Finanstilsynet har genovervejet suspensionen af vedtægterne for Forsikringsselskabet A, som følge af at anken er hævet og Retten i Roskildes dom af 14. juni 2017 nu er endelig.

[..]

Da der ikke efter det oplyste er anlagt sag vedrørende en beslutning truffet af delegeretforsamlingen, jf. § 109, stk. 1, i selskabsloven, jf. § 114, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller efter § 289 i lov om finansiel virksomhed, er det Finanstilsynets vurdering, at de foretagne beslutninger om vedtægtsændringer og likvidationsbeslutningen må anses for gyldige. Finanstilsynet har ikke mulighed for at tilsidesætte hele eller dele af selskabets vedtægter eller likvidationsbeslutningen af 6. december 2013. Finanstilsynet har derfor ikke taget stilling til, om en eller flere vedtægtsændringer evt. måtte kunne anses for ugyldige, og om betingelserne for civile sager herom i øvrigt måtte være opfyldt.

Finanstilsynet finder desuden ikke, at der er holdepunkter for, at § 232, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal fortolkes således, at denne gælder under hele likvidationen, som anført af likvidator. En sådan fortolkning vil indebære, at en suspension ikke vil kunne ophæves, men vil skulle opretholdes frem til afslutningen på likvidationen af selskabet. Finanstilsynet vurderer, at en suspension af et selskabs vedtægter kun skal opretholdes, så længe der er grundlag herfor, jf. den forvaltningsretlige proportionalitetsgrundsætning.

Ved Finanstilsynets afgørelse om opretholdelse af suspensionen af 2. november 2015 fandt Finanstilsynet, at suspensionen af vedtægterne burde opretholdes, indtil der var opnået klarhed over hvilke forsikringstagere, der havde medlemsrettigheder ved valget til delegeretforsamling i 2011. Det var vurderingen, at en sådan afklaring ville foreligge, når de af likvidator anlagte retssager var afsluttede ved domstolene. Det er Finanstilsynets vurdering, at der nu med oplysningen om, at Roskilde Rets dom af 14. juni 2017 er endelig, er opnået endelig klarhed over, hvilke forsikringstagere der var berettigede til at stemme til valg af delegeretforsamling den 15. februar 2011. Finanstilsynet vurderer derfor, at der ikke længere er grundlag for at opretholde suspensionen af selskabets vedtægter.

Konklusion

Det er Finanstilsynets vurdering, at der på baggrund af dommen fra Retten i Roskilde den 14. juni 2017 er opnået den fornødne klarhed over valghandlingen i 2011. De 120 tillægfsforsikringer har således ikke - og har aldrig haft - medlemsrettigheder.

Finanstilsynet vurderer således, at der er opnået endelig klarhed over, hvilke forsikringstagere der var berettigede til at stemme til valg af delegeretforsamling den 15. februar 2011.

Selskabets medlemmer har herefter på sædvanlig demokratisk vis mulighed for at træffe beslutning om selskabet, hvorved beskyttelseshensynet, jf. lovforarbejderne til § 232, stk. 1, ikke længere gør sig gældende.

Finanstilsynet finder således, at suspensionen af Forsikrings-selskabet As vedtægter skal ophæves.”

Den 30. juni 2020 indkaldte likvidator herefter til valg til delegeretforsamling:

”Som bekendt udgøres Selskabets generalforsamling af en delegeret forsamling, jf. vedtægternes § 6. Valgperioden for den tidligere ved valget den 15. februar 2011 valgte delegeret forsamling udløb den 15. februar 2015, jf. vedtægternes § 7, hvorfor Selskabet aktuelt er uden en delegeret forsamling. Der skal derfor vælges en ny delegeret forsamling, der dels kan godkende årsrapporter aflagt i de år, hvor vedtægterne har været suspenderede (perioden fra den 1. april 2015 til den 29. juni 2020), og dels beslutte, hvorledes likvida

tionen af Selskabet skal afsluttes, herunder hvorledes likvidations- provenuet udloddes.

Valget til den delegerede forsamling vil blive afholdt den 20. august 2020.”

Den 2. juli 2020 protesterede advokat Claus Kenneth Lund på vegne sagsøgerne mod valget til ny delegeretforsamling.

Af likvidators cirkulæreskrivelse af 23. juli 2020 vedrørende ”valg af ny delegeretforsamling” fremgår blandt andet følgende:

”Da alle forsikringer i Forsikringsselskabet A er opsagt til udløb med udgangen af december 2014 er der på nuværende tidspunkt formelt ingen medlemmer tilbage i Forsikringsselskabet A. Likvidator har dog besluttet at fastholde, at forsikringstagerne i Forsikringsselskabet A ved likvidationsbeslutningen den 6. december 2013 fortsat bør anses som berettigede som medlemmer i Forsikringsselskabet A.”

Den 3. august 2020 skrev likvidator endvidere til de nye forsikringstagere med henvisning til Retten i Roskildes dom af 14. juli 2017, at disse ikke kunne anses for at have været medlem på tidspunktet for Forsikringsselskabet As likvidation den 6. december 2013.

Procedurer

Sagsøgerne har i stævning af 7. juli 2020 anført følgende:

”Med relation til sagens juridiske forhold gøres nedenstående gældende.

En likvidation er som bekendt altid solvent. En likvidation besluttet af selskabets generalforsamling er altid frivillig.

Likvidationen i det sagsøgte forsikringsselskab indebar efter den detaljerede generalforsamlingsbeslutning af 06.12.2013 følgende opgaver:

1. Afvikling af forsikringsporteføljen og eventuelle skader
2. a. Stiftelse af den velgørende fond eller
 - b. hvis dette ikke kunne lade sig gøre, uanset årsagen, udlodning til medlemmerne i overensstemmelse med vedtægternes § 14, stk. 2.

Generalforsamlingen er fortsat et likviderende selskabs højeste myndighed. Hvad enten det er en bestyrelse eller det er likvidatorer, er disse altså underlagt generalforsamlingens beslutninger. Generalforsamlingen havde truffet disse beslutninger og likvidatorerne har ikke nogen kompetence til at imødegå generalforsamlingsbeslutninger. Ved at undlade at stifte den velgørende fond, over- træder likvidatorerne deres mandat.

Ved at angribe valgretten for nogle af forsikringstagerne, overskrider likvidatorerne ligeledes deres mandat. Det har aldrig været en likvidators kompetence at angribe hverken foretagne valg eller trufne beslutninger på en generalforsamling.

Selve sagsanlægget mod nogle af forsikringstagerne, som sagsøgte vel antager har været medvirkende til valg af de delegerede, der traf afgørelse den 06.12.2013, er således likvidatorerne aldeles uvedkommende. Likvidatorerne overtræder kompetencereglerne og også de almindelige advokatetiske regler. Det oplyses i den forbindelse, at der samtidig med nærværende er indgivet klage over advokat Boris Frederiksen til Advokatnævnet.

Det for denne sag helt afgørende synspunkt er imidlertid, at sagsanlægget mod forsikringstagerne med påstand om, at disse ikke har stemmeret, på tidspunktet for sagsanlægget er særdeles overflødig, al den stund at ingen forsikringstager har stemmeret.

Det ses nu, hvad der har været advokat Boris Frederiksens formål med suspension af vedtægterne, nemlig i mellemtiden at forsøge at sikre sig et flertal ved valg af delegerede fra den såkaldte oprørsgruppe, således at denne gruppe er tiltænkt et flertal til valg af delegerede. Det må antages - især som følge af Kammeradvokatens møder med medlemmer fra oprørsgruppen - at oprørsgruppens medlemmer er advokat Boris Frederiksen venligere stemt med relation til eksorbitante likvidatorhonorarer, som ikke har tjent det mandat, som likvidatorerne fik, nemlig en afvikling af forsikrings-selskabet.

Idet der henvises til Rpl. § 413 skal der særskilt anføres følgende anbringender: De to førstnævnte sagsøgere er begge delegerede og kapitalejere, hvilket må forstås i overensstemmelse med vedtægternes § 14, stk. 2. Udlodning af kapitalen vil således komme de på- gældende til gode, lige så vel som de pågældende sidder i den nuværende delegeretforsamling. Den sidstnævnte sagsøger er alene kapitalejer og altså ikke delegeret.

Det bemærkes i forbindelse med det ovennævnte, at vedtægterne må forstås således, at de delegerede fortsætter, indtil der er foregået et lovligt nyvalg af delegerede. Specielt i en afviklingsperiode, som likvidationen jo er, er der ikke nogen særlig anledning til at foretage nyvalg af delegerede, og det vil derfor være naturligt, at den eksisterende delegeretforsamling fortsatte uden videre.

Det fremgår da også, at Finanstilsynets afgørelse af 01.04.2015 har relation til såvel den siddende delegeretforsamling som en kommende delegeretforsamling. Det kunne man næppe skrive den 01.04.2015, hvis man mente, at en siddende generalforsamling automatisk trådte tilbage, når de 4 år var gået.

Hver af de tre sagsøgere har en retlig interesse i at få gennemført forbuddet.

Der henvises også til vedtægternes § 6, hvoraf fremgår, at enhver delegeret kan kræve en ekstraordinær generalforsamling.

Sagsøgte ønsker afholdt et delegeretvalg blandt personer, som ikke har stemmeret i det sagsøgte selskab.

Denne adfærd nødvendiggør et forbud.

Muligheden for at varetage sine interesser forspildes, hvis det skulle lykkes Kammeradvokaten at gennemføre et delegeretvalg blandt mennesker, som ingen stemmeret har, idet der herefter skal en ny retssag til at få kendt valget ulovligt.

Det er Kammeradvokaten/advokat Boris Frederiksen, der har en særopfattelse af, at der stadigvæk er stemmeret blandt tidligere forsikringstagere, uagtet vedtægternes udtrykkelige sprogbrug, jf. FIL § 284."

Sagsøgte har i processkrift af 3. august 2020 anført følgende:

"3. ANBRINGENDER

3.1 Anbringender til støtte for den principale påstand

Indledningsvist bemærkes, at det er sagsøgtes opfattelse, at nærværende forbudssag ikke har til formål at beskytte en retlig interesse for sagsøgerne eller en egentlig ret hos sagsøgerne, som påstået af

sagsøgerne. Derimod er det sagsøgtes opfattelse, at forbudssagen alene er anlagt med henblik på at fastholde kontrollen over Forsikringssselskabet A formue ved at gennemtvinge en generalforsamlingsbeslutning truffet den 6. december 2013 af den delegeretforsamling, som sagsøgerne var en del af, og hvis mandat det senere blev fastslået var afledt af et ugyldigt valg i Forsikringssselskabet A den 15. februar 2011, jf. Retten i Roskildes dom af 14. juni 2017, som omtalt ovenfor.

Til støtte for den principale påstand om afvisning gøres det overordnet gældende, at ingen af sagsøgerne længere er delegeret, hvorfor ingen af sagsøgerne har en ret, der kan beskyttes ved et forbud i henhold til retsplejelovens § 413, stk. 1, nr. 1.

Det fremgår udtrykkeligt af § 7 i vedtægterne, at *"De delegerede vælges for 4 år"*. I henhold til vedtægterne udløb valgperioden for den tidligere ugyldigt valgte delegeretforsamling ved valget den 15. februar 2011 dermed den 15. februar 2015. Dermed er ingen af sagsøgerne længere delegeret.

Allerede af den grund har sagsøgerne ikke en ret, der kan beskyttes ved et forbud i henhold til retsplejelovens § 413, stk. 1, nr. 1, eller i øvrigt en retlig interesse i sagen, hvorfor sagsøgte skal have medhold i den nedlagte afvisningspåstand.

Sagsøgerne har i stævningen på side 7 anført, at *"Det for denne sag helt afgørende synspunkt er imidlertid, at sagsanlægget mod forsikringstagerne med påstand om, at disse ikke har stemmeret, på tidspunktet for sagsanlægget er særdeles overflødig, al den stund at ingen forsikringstager har stemmeret."*

Imidlertid er sagsøgernes eget hovedanbringende selvmodsigende al den stund, at det udtrykkeligt fremgår af § 7 i vedtægterne, at *"Valgbar som delegeret er alle medlemmer. En delegeret skal udtræde, hvis betingelserne for valgbarhed i lov eller vedtægterne ikke længere er opfyldt."* Ifølge vedtægterne er det således netop en forudsætning for at være såvel valgbar som delegeret, at den pågældende er medlem og dermed har stemmeret. Med formuleringen af sagsøgernes eget hovedanbringende, har ingen imidlertid stemmeret, herunder heller ikke sagsøgerne, idet en stemmeret i sagens natur forudsætter medlemskab.

Lægges sagsøgernes synspunkt til grund, følger det således af vedtægternes § 7, at sagsøgerne er forpligtet til at udtræde af selskabets delegeret forsamling. Det er således tydeligt ud fra ordlyden

af vedtægterne sammenholdt med sagsøgernes eget hovedanbringende, at sagsøgerne ikke har den ret, de påstår, og at likvidators indkaldelse til valg ikke krænker nogen ret i hverken lov eller vedtægter.

Så meget desto mere understøtter sagsøgernes eget hovedanbringende, at sagsøgerne ikke har en ret, der kan beskyttes ved et forbud i henhold til retsplejelovens § 413, stk. 1, nr. 1, eller i øvrigt har en retlig interesse i sagen. Sagsøgernes hovedanbringende understøtter således, at sagsøgte skal have medhold i den nedlagte afvisningspåstand.

Herudover gør Forsikringsselskabet A gældende, at den nedlagte påstand ikke er egnet til at indgå i en domskonklusion i en forbudssag, og at sagsøgerne ikke opfylder betingelserne i retsplejelovens kapitel 40 for nedlæggelse af forbud og påbud i borgerlige sager, hvorfor forbudsstævningen skal afvises.

Det gøres gældende, at sagsøgernes påstand ikke er egnet til at indgå i domskonklusionen i en forbudssag.

Sagsøgerne har i forbudsstævningen nedlagt følgende:

"Påstand 1 : Sagsøgte tilpligtes midlertidigt at undlade at foretage valg af delegerede i Forsikringsselskabet A.

Påstand 2: Sagsøgte tilpligtes at undlade at foretage valg af delegerede i Forsikringsselskabet A.

Det bemærkes dog, at sagsøgerne efterfølgende har frafaldet påstand 2, jf. Københavns Byrets retsbog af 9. juli 2020.

Den manglende egnethed kommer til udtryk ved, at Forsikringsselskabet A på nuværende tidspunkt er uden en delegeretforsamling.

Udgangspunktet for medlemmers ret til indflydelse i gensidige forsikringsselskaber følger af lov om finansiel virksomhed § 111, stk. 1, hvorefter medlemmernes indflydelse udøves gennem stemmeret på generalforsamlingen. Det følger dog af lov om finansiel virksomhed § 111, stk. 2, at medlemmerne kan bestemme, at generalforsamlingen kan erstattes af delegerede valgt af medlemmerne. Medlemmerne kan således delegerere deres beslutningskompetence til en delegeretforsamling.

Dette er sket ved vedtægternes § 6 [..].

Sagsøgerne søger med forbuddet at opnå en ret til at fortsætte som delegeretforsamling til trods for, at det efter Retten i Roskildes dom af 14. juni 2017 [..] stod klart, at den i 2011 valgte delegeretforsamling var ugyldigt valgt.

Sagsøgerne og den øvrige delegeretforsamling valgt i 2011 afleder deres ret af de 120 ugyldige tillægsforsikringer. I øvrigt blev seks af de valgte til delegeretforsamlings valgbarhed ved Retten i Roskildes dom fundet ugyldig.

Påstandens formål er derfor at få fastlagt en retsstridig adfærd.

Det vil skabe en uholdbar retsstilling, hvis Forsikringsselskabet A ved anvendelsen af reglerne i retsplejelovens kapitel 40 og forbudsinstituttet kan blive stillet i en situation, hvor Forsikringsselskabet A ikke kan efterleve de lovgivningsmæssige og vedtægtsmæssige forpligtelser til at være indrettet med en lovligt valgt delegeretforsamling som udgørende selskabets generalforsamling.

Reglerne i retsplejelovens kapitel 40 er tiltænkt at give en part adgang til, hurtigere end ved en almindelig og sædvanlig retssag at opnå et midlertidigt forbud eller påbud mod at bestemte fysiske og juridiske personer foretager visse handlinger, som strider mod partens ret.

Ulempen er imidlertid, at processen er mere kortfattet og forenklet end ved en almindelig retssag, hvorfor der kan være mulighed for, at sagen ikke bliver behandlet lige så grundigt. Der er således retssikkerhedsmæssige hensyn at tage over for parten, der måtte ønskes pålagt et forbud.

Der ses ikke at være nogen hensyn at tage til sagsøgerne, idet disse blot kan afvente en almindelig civil retssag om lovligheden af det kommende valg til en ny delegeretforsamling. Der er i bedste fald tale om juridisk tvist om fortolkningen af Forsikringsselskabet As vedtægter [..] og om disse i en situation som den foreliggende, hjemler, at der skal afholdes et nyt valg til delegeretforsamling mellem Forsikringsselskabet A- sens medlemmer og tidligere forsikringstagere, eller om vedtægterne i stedet skal fortolkes, således at den (ugyldigt) valgte delegeret- forsamling skal fortsætte indtil likvidationen afsluttes.

Den nedlagte påstand er på den baggrund uegnet til at indgå i en domskonklusion i en forbudssag.

Dette skal desuden ses i lyset af, at overtrædelsen af et forbud efter omstændighederne vil kunne medføre straf, jf. retsplejelovens § 430, hvilket stiller særligt strenge krav til formuleringen af påstandene, jf. UfR 2013, side 759 H.

For god ordens skyld bemærkes, at en prøvelse af, om den ved valget i februar 2011 valgte delegeret forsamling skal opretholdes, ikke kan opnås ved at ændre påstanden i den indgivne forbudsstævning, idet det følger af retspraksis, at ændringer i påstanden, der medfører, at en retssag skifter genstand - dvs. i dette tilfælde at sagen pludselig vedrører en helt anden rettighed end den, som er omfattet af den oprindeligt nedlagte påstand - ikke accepteres.

Det gøres derudover gældende, at betingelserne i retsplejelovens kapitel 40 for meddelelse af midlertidigt forbud ikke er opfyldt.

Sagsøgerne forsøger med forbudsstævningen at opretholde generalforsamlingsbeslutningen af 6. december 2013 om stiftelse af Fond A, hvori Person B samt flere af de øvrige delegerede, herunder også Person D, som i henhold til Retten i Roskildes dom havde tegnet en ugyldig tillægsforsikring, var tiltænkt ledelsesroller.

Særligt for så vidt angår Person C bemærkes, at han efter det af sagsøgerne oplyste alene er "kapitalejer" og ikke delegeret, hvorfor Person C under alle omstændigheder ikke har en ret, der kan beskyttes ved et forbud i henhold til retsplejelovens § 413, stk. 1, nr. 1, eller i øvrigt en retlig interesse i sagen.

3.2 Anbringender til støtte for den subsidiære påstand

Til støtte for den subsidiære påstand om frifindelse gøres det overordnet gældende, at betingelserne for meddelelse af forbud ikke er opfyldt, jf. nærmere herom nedenfor under afsnit 3.3.

3.3 Betingelserne for meddelelse af forbud er ikke opfyldt

Retsplejelovens § 413 indeholder tre kumulative betingelser, der skal være godtgjort eller sandsynliggjort, for at en part kan få udstedt et påbud eller forbud:

[..]

I det følgende vil disse betingelser blive behandlet enkeltvis i relation til nærværende sag.

3.3.1 Parten har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet eller påbuddet

Efter retsplejelovens § 413, nr. 1, skal sagsøgerne godtgøre eller sandsynliggøre, at de har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet.

Der skal i den forbindelse indledningsvis henvises til det ovenfor anførte under afsnit 3.1 til støtte for den nedlagte afvisningspåstand.

Det skal bemærkes, at det fremstår uklart, hvilken ret sagsøgerne søger at beskytte ved forbuddet.

Det må dog antages, at den ret sagsøgerne, søger beskyttet er en påstået ret til at fortsætte som delegeretforsamling.

Det gøres i den forbindelse gældende, at denne ret ikke tilkommer sagsøgerne.

I første række gøres det gældende, at Retten i Roskilde den 14. juni 2017 [...] traf afgørelse om, at der blev snydt ved stemmeafgivningen i forbindelse med valget til delegeretforsamlingen den 15. februar 2011, hvorfor den dengang valgte delegeretforsamling blev ugyldigt valgt.

Retten bemærkede herom, at snyderiet med stemmerne havde haft et sådant omfang, at det havde haft betydning for udfaldet af, hvem der blev valgt som delegerede samt den efterfølgende beslutning om at træde i likvidation.

Retten fandt endvidere, at de 120 tillægfsforsikringer dermed sikrede den tidligere ledelse et flertal i den valgte delegeretforsamling, og at de øvrige forsikringstagere derved blev frataget deres ret til på demokratisk vis at være med til at bestemme, hvem der skulle være selskabets delegerede og som følge heraf, hvem der skulle udgøre selskabets bestyrelse. Derved blev selskabets reelle flertal af forsikringstagerne frataget retten til at påvirke f.eks. beslutningen om at lade selskabet træde i likvidation.

Såfremt den af sagsøgerne påståede ret til at fortsætte som delegeretforsamling sikres ved et forbud, vil det reelle flertal af Forsikringsselskabet A medlemmer blive frataget deres vedtægtsbestemte ret til at påvirke beslutningen om udlodningen af Forsikringsselskabet As formue på kr. 86.810.873,06 pr. 30. juni 2020.

Det ligger således efter Retten i Roskildes dom [...] fast, at hverken sagsøgerne eller de øvrige ved valget i februar 2011 (ugyldigt) valgte medlemmer af delegeretforsamlingen ikke - og aldrig har haft - den ret, som søges beskyttet i henhold til påstanden.

I anden række gøres det gældende, at vedtægterne [...] grundlæggende forudsætter, at der er medlemmer i selskabet, hvorfra et øverste ledelsesorgan kan vælges til at træffe beslutninger om selskabets forhold, herunder tage stilling til afslutningen af likvidationen. Som anført af sagsøgerne er alle forsikringer opsagt i forbindelse med likvidationen. Det er i den forbindelse sagsøgernes synspunkt, at dette må have den konsekvens, at der ikke er nogen medlemmer i selskabet mere, og at der derfor ikke er nogen medlemmer til at deltage i et valg. På baggrund heraf gør sagsøgerne gældende, at der består en ret for den tidligere valgte delegeretforsamling til at fortsætte som delegeretforsamling, indtil likvidationen er afsluttet.

Konsekvensen af sagsøgernes synspunkt er imidlertid, at sagsøgerne heller ikke selv har et medlemskab, som de kan aflede deres påståede ret af.

Valgbarheden som delegeret forudsætter ifølge vedtægternes § 7 [...], at man er medlem af Forsikringsselskabet A. Heraf følger det, at en delegeret skal udtræde, hvis betingelserne for valgbarhed i lov eller vedtægter ikke længere er opfyldt. Lægges sagsøgernes synspunkt til grund, følger det af vedtægternes § 7, at sagsøgerne er forpligtet til at udtræde af selskabets delegeretforsamling. Det er således tydeligt ud fra ordlyden af vedtægterne, at sagsøgerne ikke har den ret, de påstår, og at likvidators indkaldelse til valg ikke krænker nogen ret i hverken lov eller vedtægter.

Realiteten er, at selskabets vedtægter selvsagt ikke tager højde for den helt usædvanlige situation, hvor likvidationen af selskabet tager mere end 7 år, og hvor valgperioden for den delegerede forsamling udløber før likvidationens afslutning. Da alle forsikringer som anført er opsagt, og da dette er en forudsætning for, at likvidationen kan gennemføres, er det likvidators opfattelse, at medlemmer

der var stemmeberettigede på tidspunktet for likvidationens indledning pr. 6. december 2013 og dermed på tidspunktet for opsigelsen af alle selskabets forsikringer, må antages at bevare deres forvaltningsmæssige- og økonomiske rettigheder under likvidationen.

Denne opfattelse støtter likvidator på, at selskabets vedtægter er gældende og regulerer selskabets forhold under likvidationen, og at likvidator er forpligtet til at følge vedtægterne, jf. selskabslovens 127, idet likvidator træder i ledelsens sted, jf. selskabslovens § 219.

Hvis sagsøgernes synspunkt lægges til grund, indebærer dette for det første, at det grundlæggende medlemsdemokrati, som valgbestemmelsen i vedtægternes § 7 sikrer, sættes ud af kraft under en likvidation, hvilket i en situation som den foreliggende, hvor der ikke er enighed mellem selskabets medlemmer om disponeringen af selskabets formue, og hvor likvidationen er langvarig, er problematisk. Efter sagsøgtens opfattelse vil en sådan retstilstand være i strid med lov om finansiel virksomhed § 111, hvorefter medlemmers ret til at træffe beslutning i et gensidigt forsikringselskab udøves på en generalforsamling.

Endelig ville sagsøgernes synspunkt indebære, at der under likvidationen sker en uhjemlet opsplittning af medlemmernes rettigheder. Sagsøgerne bestrider således ikke, at selskabets formue kan udloddes til de hertil berettigede medlemmer, jf. vedtægternes § 14, på tidspunktet for likvidationens indledning.

Sagsøgerne kan ikke på ene side anerkende, at medlemmerne på tidspunktet for likvidationens indledning havde økonomiske rettigheder i selskabet, og at de dermed kan tage del i en udlodning ved likvidationens afslutning (selvom de ikke er medlemmer i selskabet mere), men på den anden side påstå, at de (tidligere) medlemmer - dog med undtagelse af sagsøgerne selv og de øvrige tidligere delegerede-ikke har forvaltningsmæssige rettigheder i selskabet. Sagsøgernes synspunkt er selvmodsigende og har hverken støtte i selskabets vedtægter eller i lovgivningen.

Hertil skal det endvidere bemærkes, at Person B tidligere i forbindelse med fremsættelse af beslutningsforslaget af 19. januar 2015 [...] var af den opfattelse, at samtlige medlemmer pr. 6. december 2013 netop var stemmeberettigede.

På daværende tidspunkt var sagsøgerne således enige med likvidatorerne i, at medlemmerne på tidspunktet for likvidationen havde såvel forvaltningsmæssige- og økonomiske rettigheder under likvidationen. Derudover rekvirerede sagsøgerne i forbindelse med ind- kaldelsen til valg i 2015 rekvirerede stemmesedler, og ønskede at benytte deres stemmeret.

Sagsøgernes tidligere synspunkt og opfattelse af stemmeberettigede medlemmer strider således med det hovedanbringende som sagsøgerne har indtaget i forbindelse med denne forbudssag.

Det gøres således gældende, at sagsøgerne utvivlsomt ikke har godtgjort en sådan ret, der kan søges beskyttet ved et forbud eller påbud.

Hertil bemærkes, at såfremt retten mod forventning måtte finde, at sagsøgerne har en sådan ret, har Person C, der ifølge ham selv alene "kapitalejer" og ikke delegeret, derfor under alle omstændigheder ikke den ret, der søges beskyttet.

Allerede fordi sagsøgerne ikke har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet, bør Forsikringsselskabet A frifindes for den nedlagte påstand i forbudsstævningen.

3.3.2 Modpartens adfærd nødvendiggør, at der meddeles forbud eller påbud

Måtte retten finde, at sagsøgerne har den ret, der søges beskyttet med forbuddet, stilles der i retsplejelovens § 413, nr. 2, derudover krav om, at sagsøgerne godtgør eller sandsynliggør, at det er Forsikringsselskabet As adfærd/forhold, der medfører, at sagsøgerne ikke kan benytte deres ret.

Det gøres i den forbindelse gældende, at denne betingelse ikke er opfyldt, idet det ikke er Forsikringsselskabet As adfærd, der nødvendiggør, at der meddeles forbud.

Det følger af lov om finansiel virksomhed § 114, stk. 3 sammenholdt med selskabslovens § 108, at generalforsamlingen ikke må træffe nogen beslutning, som åbenbart er egnet til at skaffe visse medlemmer eller andre en utilbørlig fordel på andre medlemmers eller selskabets bekostning.

Likvidator må tilsvarende ikke disponere således, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe visse medlemmer eller andre en utilbørlig fordel på andre medlemmers eller selskabets bekostning, jf. lov om finansiel virksomhed § 114, stk. 1, sammenholdt med selskabslovens § 127, stk. 1, og likvidator må heller ikke efterkomme sådanne beslutninger truffet af generalforsamlingen.

Idet der henvises til det tidligere anførte vedrørende Retten i Roskildes dom [...] gøres det gældende, at såfremt der ikke gennemføres valg af en ny delegeret forsamling, vil forbuddet forhindre et lovligt og demokratisk valg og beskytte en ikke-eksisterende ret for et fåtal af selskabets medlemmer til at beslutte, hvorledes formuen skal fordeles.

Dette vil således indebære en beslutning, som åbenbart er uegnet til at skaffe visse medlemmer en utilbørlig fordel på bekostning af øvrige medlemmer og Forsikrings-selskabet A.

Det er således ikke Forsikrings-selskabet As adfærd, der er årsag til, at sagsøgerne ikke kan udøve deres ret, men i stedet likvidators lovgivningsmæssige handlepligt til at følge selskabets vedtægter, jf. selskabslovens § 127, jf. selskabslovens 219. Det ville være i strid med vedtægternes § 7, hvis der ikke afholdtes valg til delegeretforsamling for på denne måde at sikre en demokratisk valgt delegeretforsamling til at træffe beslutninger.

Under henvisning til ovenstående er det Forsikrings-selskabet As opfattelse, at ej heller betingelsen i retsplejelovens § 413, nr. 2 er opfyldt.

3.3.3 Partens mulighed for at opnå sin ret vil forspildes, hvis parten henvises til at afvente tvistens retlige afgørelse

Efter retsplejelovens § 413, nr. 3, skal sagsøgerne godtgøre eller sandsynliggøre, at muligheden for at opnå sin ret vil forspildes, hvis sagsøgerne henvises til at afvente tvistens retlige afgørelse. Dette skal forstås som et krav om uopsættelighed.

Det fremgår af højesteretsdommer Walsøes kommentar til dommen i UfR 1994, 823 H trykt i UfR 1995 B. 128, at der normalt ikke kan være tale om et alvorligt og uopretteligt tab, hvis tabet er økonomisk og dermed principielt kan genoprettes ved erstatning. Reglerne om midlertidige forbud er således subsidiære i forhold til de al- mindelige civilprocesretlige regler.

Sagsøgerne gør i forbudsstævningen på side 8, gældende, at muligheden for at varetage deres interesser forspildes, hvis gennemføres et valg til delegeretforsamlingen blandt mennesker, som ingen stemmeret har, idet der herefter skal en ny retssag til at få kendt valget ulovligt.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at likvidationen af et gensidigt forsikringssselskab forudsætter, at der foretages en afvikling af forsikringsbestanden, men at selskabet ligeledes har et lovligt valgt ledelsesorgan til at træffe beslutning om formuens fordeling efter vedtægternes § 14.

Dette har selskabet aktuelt ikke, jf. det anførte under afsnit 3.1.1.

Dette understøtter blot, at den delegeretforsamling, der blev valgt i 2011, skulle være udtrådt, og at der skal afholdes valg til ny delegeretforsamling. Dette gælder i hvert fald for de seks tillægssikringstagere, der blev valgt til den delegeretforsamling, hvis valgbarhed ved Retten i Roskildes dom er fundet ugyldig.

Der ses derfor ikke at være nogen aktuel interesse for sagsøgerne i at søge at forhindre afholdelsen af valget udover en økonomisk interesse i form af et ønske om at opretholde den i 2013 truffene generalforsamlingsbeslutning om udlodning af selskabets formue til en erhvervsdrivende fond, hvori Person B samt flere af de øvrige delegerede, herunder også Person D, som i henhold til Retten i Roskildes dom havde tegnet en ugyldig tillægssikring, var tiltænkt ledelsesroller.

Såfremt valget afholdes, vil sagsøgerne i stedet kunne anlægge sag om lovligheden af generalforsamlingens beslutning, jf. lov om finansiell virksomhed § 114, stk. 3 sammenholdt med selskabslovens § 109. Det bemærkes hertil, at en likvidation ikke vil kunne afsluttes uden, at der tages hensyn til de eventuelle tvister (sagsanlæg), som det likviderende selskab måtte være en del af.

Sagsøgerne har således ikke godtgjort eller sandsynliggjort, hvilket tab sagsøgerne vil lide ved at afvente en evt. almindelig civil retssag vedrørende spørgsmålet om gyldigheden af det forestående delegeretvalg. I øvrigt ses der ikke at være noget uopsætteligt ved at skulle afvente en civilretlig løsning ved en efterfølgende retssag om, at det forestående valg var lovligt.

Der er i stedet tale om misbrug af forbudsinstitutionen, når sagsøgerne forsøger at anvende dette retsmiddel til at skabe usikkerhed om den valgte delegeretforsamling udelukkende med henblik på at opnå en økonomisk gevinst på bekostning af de øvrige medlemmer.

Det bemærkes, at en overtrædelse af kontraktretlige forpligtelser, herunder også vedtægtsmæssige forpligtelser, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at danne grundlag for nedlæggelse af et midlertidigt forbud.

Uanset om sagsøgerne måtte have den påståede ret til at fortsætte som delegerede, er dette et selskabsretligt spørgsmål, som må afklares under en almindelig civil retssag mellem parterne inden likvidationens afslutning.

Opsummerende ses sagsøgerne således ikke at have godtgjort eller sandsynliggjort, at betingelsen i retsplejelovens § 413, nr. 3 er opfyldt, ligesom sagsøgerne ikke har godtgjort eller sandsynliggjort, at afholdelsen af delgeretvalg, ikke vil kunne genoprettes efterfølgende ved efterfølgende erstatning, jf. retsplejelovens § 414, stk. 1, hvilken bestemmelse der således ej heller er opfyldt.

3.3.4 Proportionalitet

Efter retsplejelovens § 414, stk. 2 kan retten nægte at meddele forbud eller påbud, hvis det vil påføre modparten skade eller ulempe, der står i åbenbart misforhold til partens interesse i meddelelse af forbuddet eller påbuddet.

Der er således indlagt et almindeligt proportionalitetsprincip, som bl.a. indebærer, at den midlertidige afgørelse ikke kan gå længere end det, der er nødvendigt for at sikre en tilfredsstillende midlertidig retstilstand for sagsøgeren.

De ønskede forbud går efter Forsikringsselskabet As opfattelse væsentligt ud over, hvad der må anses for nødvendigt, for at sikre en midlertidig retstilstand under gennemførelsen af en almindelig retssag.

Det er vedtægtsmæssigt bestemt, at der skal afholdes valg til selskabets delegeretforsamling, jf. vedtægterne § 7 [..].

Et forbud mod afholdelse af et sådant valg vil få den konsekvens, at beslutningen, om hvorledes der skal disponeres med Forsikringsselskabet As formue, ikke træffes af medlemmerne selv og ikke træffes under

iagttagelse af saglige kriterier for fordelingen af likvidationsprovenuet.

Dette hensyn kan ikke vægte mindre end hensynet til at afvente en eventuel afgørelse om sagens tvist i forbindelse med en almindelig civilretlig sag.”

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og resultat

Efter Retten i Roskildes endelige dom af 14. juni 2017 er det godtgjort, at der ved valget til delegeretforsamling den 15. februar 2011 blev snydt ved stemmeafgivningen, og at snyderiet havde et sådant omfang, at det havde betydning for udfaldet af, hvem der blev valgt som delegerede.

Den efterfølgende beslutning truffet på den ekstraordinære generalforsamling den 6. december 2013 om anvendelse af Forsikrings-selskabet As formue findes som følge heraf ikke at være foretaget af en gyldigt valgt delegeretforsamling. Retten lægger herved tillige til grund, at der den 15. februar 2011 blev valgt i hvert fald seks delegerede, der efter den efterfølgende fastslåede retstilstand, ikke var medlemmer og dermed ikke var valgbare, jf. vedtægternes § 7.

Sagsøgerne findes allerede som følge heraf ikke at have godtgjort eller sandsynliggjort at have den ret, der søges beskyttet ved forbuddet.

Det anførte findes ikke at kunne føre til, at sagen afvises, men derimod til at sagsøgte subsidiære påstand om frifindelse tages til følge.

Det af sagsøgerne i øvrigt anførte kan ikke føre til noget andet resultat. Det bemærkes hertil, at det ses at være forudsat ved Finanstilsynets afgørelse af 29. juni 2020, at Forsikrings-selskabet As medlemmer skal have mulighed for ”på sædvanlig demokratisk vis” at træffe beslutning om selskabet.

Efter resultatet skal sagsøgerne betale sagsomkostninger til sagsøgte. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 125.000 kr.

THI BESTEMMES:

Forsikrings-selskabet A under likvidation v/advokat Boris Frederiksen frifindes.

I sagsomkostninger til Forsikringselskabet A under likvidation v/advokat Boris Frederiksen betaler Person A, Person B og Person C 125.000 kr.

Sagsomkostningsbeløbet skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8 a.

Kim Gabriel

Vejledning

Retten har truffet afgørelse i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du kære (klage over) afgørelsen til landsretten. Fristen for at kære er 4 uger fra afgørelsens dato. Kære har ikke opsættende virkning. Det betyder, at afgørelsen gælder, mens landsretten behandler sagen.

Du kan kære afgørelsen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Kære" og følge vejledningen der. Du skal betale en retsavgift på 400 kr. for at kære afgørelsen.

Den, der overtræder et forbud eller et påbud, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder og kan dømmes til at betale erstatning.

Et forbud/påbud skal følges op af et sagsanlæg fra den part, som har anmodet om forbuddet/påbuddet. Sagen skal anlægges inden 2 uger efter rettens afgørelse. Hvis sagen ikke bliver anlagt, kan retten ophæve afgørelsen.

Du kan få mere vejledning på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 18-08-2020 kl. 11:00

Modtagere: Advokat (H) Boris K. Frederiksen, Sagsøger Person B,
Sagsøger Person C, Sagsøgte Forsikringselskabet A, Advokat (H) Claus
Kenneth Lund, Sagsøger Person A